

ranna pole alla, sis saisame pea Olai-kerriko läewe een. Se om ka wanna kerrik nink suremb ligist lina kerrikuist. 1819 sai töine pilse tullest ärrapallotetus, et muud pärra es jü kui palja müri nink torni tomp. Ent taad tetti pärast jälle sure kusloga vastset üles. Torni petas — ehl ta kül ennamb ni förge ei olle kui wannast — üttes neist förgembist tornest Europa maal, nink laiwamehhe näggewa tedda jubba üllikarwedast merre päält. Sepärrast röemustawa ka lina koddaniko temmasti nink ütlewa: ta om lina au ja illo.

Käl ollet wast nüüd jubba näggemisest nink läümisest vässinu, siiski läskem veel ranna värra, just läbbi merre weerde. Ei sa kül sün ni paljo laiwa ei näe kui Tüna jõel Riia al. Ent ne kauba-laiwa, mes sa sün näet, ne tova kallid asju, mes sa omman majjapiddamisen väga tarvitat, ni kui fola nink heringit. Nink sure sõa-laiwa ferme matsrossidega, ne näütawa sulle, kuis rigi ülemba merre pääl ka nida wallitsewa kui ma pääl. — Kaet sa nüüd rannast merre päle, sis sa näet hääl käel ütte sure sare mõtsa sinnitsevat. Se om Narri saar. Sääl iste pärametsel sõaajjal Inglase nink Pranzuse laiwa, sõawäggi. Ma mehhe raggiwa mõnd hääd puud mahha pesitamises nink röiva kuivatamises põhja külma wast, mes neile harjomaata olli. Saar om frono päralt nink koddaniko omma muist Rootslase muist Marahwas. Ma ellava rahholikult töine töise körval nink toitva henda kallapüüdmisest nink neide laiwi juhhatamisest, mes Tallina saddama pole purjutawa. Enne napidivaa Tallina kerrikude käuma. Ent nüüd pärasmetsel suuwel sai neide omma kerrik walmis nink kuluutas nüüd Jummala sõnna neide omma sare pääl.

Egga sul wist aiga ei olle Narri sarehe ülle merre minna tedda kaema, sepärrast tulle veel minnoga ütte werstakese maad mõnda kaema, mes sa

koddun ei wöi näätta. Väme sis ranna kaut tük maad eddesti nink sis läname hääd kät sisse. Sa küsst: Mes illos suur majja ta kül olnes? Se om Keisri omma majja, kui temma ellap, kui wast üts, kord aastal ommatsidega Tallinache tullep omma sure ammeti tööst nink waiwast puhkama. Sest nemma armastawa Tallinat nink paggewa mõnnikord sure tolmo eest, mes Petterburin suuwitsel ajjal om. Suur Keiser Peter I., kellest Laiusse löster Nilander ütte illosat ramatokest om kirjotanu, ehhit sedda Lossimajja omma pröowa röemokottuses. Kül om majja illos, ent illosamb wel om se hoijo-mõts, illosa wanna puijega nink teijega, mes omma ni puhta kui üts kambre põrmmand. Siin wöit ka näätta, kuis puijele tullulik om, kui kuiwe osse lasitas nink ärrakassitas. Sedda Keisri puhkamise nink röemo-kottust kutsutas Katarinentalis. Siha tullep sa suuwel nink ellap ümberzöri illosin maijun paljo rikkid salso, wärsket merre luhwti hõngama nink merren zuklema. Neile tullep jälle paljo wöerid linast nink neil hendal om ka linan paljo asjo ajada, kiksugust krami osta nink muud. Sepärrast lät lina nink Katarinentali waijel eggal päival Tiliisanks sinna nink tenna. Se om suur töld, mes neljast hobbesest wetas nink säetu tunnil lina sawivi värrajast woi Katarinentali zuklemisse majast ärralät. Wöip sis innemine linan omme asju ajada seni kui 2 minutit enne sella satte nink ommete, kui torni fel kats lööp, Katarinentali ärrasöita. Ent kui mees woi ka ütte poolt minutit sis veel peas wibima, sis hädda läen, — jubba töld lät ärra nink ei kule temma tännimist ennamb, enge mees peap omma kats tundi ootma, enne kui töld jälle säält ärralät, ehl peap ka trahvis omma ajsavuutmise eest päiva pallavan läbbi liwa nink tolmo jalgsi kõndima. Tärane säedmine om ta polest väga hä, et innemise ovva ußinastie kiik minutit päle toimetama nink aiga kallis piddama;